

Woordje bij fragment 2 - Into the wild

18.10.09 – Koen Dekorte

De pas afgestudeerde 22-jarige Christopher McCandless laat een veelbelovende carrière en toekomst achter zich. Hij verlaat zijn ouders en zijn zus en trekt 'into the wild': een reis door de wilde natuur van Amerika die hem uiteindelijk naar het Noorden, in het onherbergzame Alaska zal brengen. Hij ontmoet onderweg verschillende mensen die hij dan weer moet loslaten.

Vorige week zagen we Chris, die bang was van water, in de zee duiken om iemand te troosten. Het werd voor beiden een doopsel.

Vandaag ontmoet Chris een oude man die zijn vrouw en zoon verloor in een auto-ongeval, het drinken uit verdriet overwon, en sindsdien een teruggetrokken leven lijdt als leerbewerker.

Een klein aandachtspuntje: Op het einde van het fragment (kleine 7') plaatst de cineast Sean Penn, een fragment apart door er vóór en na een korte inlas te geven, een korte shot waar we eventjes de hemel (wolken, zon) zien. Waardoor hij dat fragment een beetje apart plaats: een vormelement waardoor het fragment wordt opgetild.

Na het fragment beluisteren we, net als vorige week het lied van Eddie Vedder uit de soundtrack van de film: no ceiling.

FRAGMENT

In films zijn er fragmenten die bovendrijven. En zowel bij m'n studenten als bij Jef, Stefaan, Ellen en mezelf (wij die deze cyclus voorbereidden), drijft het fragment tussen Chris en Ron op de heuvel boven.

"Holy shit", zegt Chris. "Mind your words", reageert Ron. En ze lachen beiden.

Want net daarvoor laat Sean Penn in een inclusie van hemellicht en wolken mr. Franz het volgende zeggen: *'Wanneer je vergeeft, heb je lief. En wanneer je liefhebt, dan schijnt Gods licht over je.'*

De oude man wordt door Chris uitgedaagd: 'je moet je leven radicaal veranderen'. 'de menselijke ziel wordt gevormd door nieuwe ervaringen.' 'kom uit je kot, 'je bent op de vlucht'. mr. Franz.

En wat gebeurt er met ons in de film ? We zien een jonge man die iemand méér wil laten leven door hem uit te dagen, maar we zien ook een oude man – die weet vanuit zijn levenservaring en vanuit het problematisch verleden van Chris, dat lammen kunnen lopen, blinden kunnen zien als je kan vergeven, vanuit het geloof in een onbegrensde liefde. Of zoals Eddie Vedder het zingt: 'this love has got no ceiling.'

'Sta op, pak uw bed, en ga naar huis' – maar daarvoor is het voor Chris McCandless nog wat te vroeg.

Voor zo'n kruisbestuiving (zoals Ellen het vorige week noemde), tussen oud en jong, vriend en vijand, gesloten en open, 'rustige vastheid' en 'spring in 't veld' – voor zo'n kruisbestuiving wil ik tekenen.